

# Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/43402,Czarlewski-Slawomir.html>  
02.05.2024, 20:33

## Czarlewski Sławomir

Czarlewski Sławomir, ur. 7 V 1955 w Gdańsku. Absolwent Wydz. Prawa i Administracji UG (1981). Od 1976 w SZSP. Od lat 70. związany ze środowiskiem skupionym wokół Aleksandra Halla i Arkadiusza Rybickiego. Brał udział m.in. w protestach przeciwko zmianom w konstytucji PRL, w akcji zbierania podpisów pod petycją domagającą się publikacji aktu KBWE, w bojkocie wyborów do Sejmu PRL; kolporter pisma ROPCiO „Opinia”.

Uczestnik mszy w intencji Stanisława Pyjasa w kaplicy oo. Jezuitów w Gdańsku-Wrzeszczu, a po uformowaniu w Trójmieście SKS (1977) współorganizator m.in. niezależnej debaty na UG poświęconej autonomii i wolności wyższych uczelni. Uczestnik opozycyjnych spotkań (m.in. z Leszkiem Moczulskim, Adamem Michnikiem, Stanisławem Barańczakiem, Andrzejem Czuma), wykładów, uroczystości. Ostatecznie wycofał się z działalności w SZSP, 1978 z powodów politycznych relegowany z uczelni. IV1980 przywrócony wprawach studenta, a w1981 obronił dyplom.

Krótko po powstaniu RMP m.in. uczestnik demonstracji 3 V 1980 w Gdańsku, kolporter „Bratniaka”, publikacji WMP oraz innych wydawnictw niezależnych, uczestnik spotkań i akcji protestacyjnych, prowadzący koła samokształceniowe w mieszkaniu rodziców na gdańskiej Zaspie oraz w salkach parafialnych (pознаł wtedy m.in. Wiesława Walendziaka, Piotra Semkę, Jarosława Kurskiego). Po powstaniu „S” z Jerzym Hallem prowadził szkolenia nt. organizacji demokratycznych wyborów w komisjach zakładowych związku (IX–XI 1981), nast. kierownik Sekcji ds. Kontaktów z Rządem w sekretariacie KKP, odpowiedzialnej m.in. za łączność z ministerstwami przesyłającymi projekty aktów prawnych do zaopiniowania przez związek zawodowy (XII 1980 – XI 1981), a nast. asystent rzecznika prasowego KK (XI–XII 1981). W tym okresie organizator m.in. posiedzeń KK i

Miejsce urodzenia Gdańsk

Data urodzenia 7-05-1955

Hasło wydrukowane w **Tom V**

jej Prezydium, dwukrotnie brał udział w rozmowach z delegacjami rządowymi, pomagał Prezydium KK kierować powszechną akcją protestacyjną po wydarzeniach bydgoskich, uczestnik dyskusji nad strategią związku przed I KZD w kilku kluczowych wojewódzkich ośrodkach związku (np. Wrocław, Lublin), odpowiedzialny za przygotowanie i zabezpieczenie od strony organizacyjno-logistycznej, z innymi pracownikami KK, I Krajowego Zjazdu „S”.

Jesienią 1981 rozpoczął studia doktoranckie w Zakładzie Teorii Państwa i Prawa UG, a na wiosnę miał podjąć pracę asystenta na Wydziale Prawa i Administracji. Po wprowadzeniu stanu wojennego ponownie usunięty z uczelni.

XI 1981 wysłany przez „S” z międzyzwiązkową delegacją do Genewy na zaproszenie Międzynarodowego Biura Pracy na szkolenie z zakresu międzynarodowej działalności związkowej (23 XI – 4 XII 1981). Po uzgodnieniu z kierownictwem „S” przedłużył swój pobyt za granicą, udał się do Francji, gdzie miał zawieźć komplet wydawnictw RMP do „Kultury” paryskiej. Stan wojenny zastał go w Lille, wieczorem 13 XII 1981 brał udział w kilkutysięcznej demonstracji protestacyjnej i udzielał wywiadów mediom francuskim.

15 XII 1981 z Sewerynem Blumsztajnem i Zbigniewem Kowalewskim powołał w Paryżu Komitet Koordynacyjny „S” we Francji, członek jego prezydium (I 1982 – VII 1984). Współorganizator i uczestnik licznych demonstracji, konferencji, spotkań, na których informowano o sytuacji w Polsce stanu wojennego, kondycji „S” w podziemiu i zbierano środki finansowe dla „S”. W Komitecie odpowiedzialny pocz. za finanse i kontakt z organizacjami polonijnymi, a nast. z podziemnymi strukturami solidarnościowymi w kraju, francuskimi zw. zaw. i międzynarodowymi organizacjami, takimi jak: Międzynarodowy Czerwony Krzyż czy Amnesty International. Koordynator pomocy materialnej, charytatywnej oraz współorganizator pomocy poligraficznej, logistycznej, finansowej dla związku.

Nawiązał kontakt z członkami RKK Gdańsk: Aleksandrem Hallem i Bogdanem Lisem. Mianowany przez TKK na członka powołanego przez Komisję 18 VII 1982 Biura

Koordynacyjnego „S” w Brukseli. Odpowiedzialny za kontakt z TKK i innymi podziemnymi strukturami (m.in. za wymianę korespondencji, przesyłkę środków finansowych między Paryżem i Brukselą a PRL, organizację łączności kurierskiej pomiędzy Komitetem/Biurem a podziemiem solidarnościowym).

Równolegle utrzymywał kontakty z RMP w: Gdańsku, Poznaniu, Warszawie, Krakowie, Lublinie, Łodzi, paryską „Kulturą”, z rządem emigracyjnym i innymi emigracyjnymi organizacjami narodowymi i niepodległościowymi. Ponadto współpracownik ks. Eugeniusza Platera, przedstawiciela Episkopatu Polski we Francji ds. koordynacji pomocy humanitarnej, w tym dla rodzin uwięzionych, represjonowanych i ukrywających się działaczy solidarnościowych. VII 1984 po aresztowaniu Bogdana Lisa wycofał się z działalności w przedstawicielstwach zagranicznych „S”, zaangażowany jako przedstawiciel RMP („Polityki Polskiej”) za granicą oraz we wsparcie dla środowisk centroprawicowych i prawicowych w kraju (gdańskim liberałom, „Głosu”, „Woli”). Reprezentant RMP w EDS (European Democrat Students), uczestnik zjazdów, spotkań, szkoleń organizacji w wielu miastach europejskich, przedstawiciel EDS na zjeździe przywódców europejskich partii centroprawicowych w Oslo (1984). 1985 stypendysta Stolicy Apostolskiej i paryskiej „Kultury”, dzięki czemu 1986 ukończył studia DEA w paryskim Instytucie Politycznym (Ecole Nationale des Sciences Politiques).

1986–1989 redaktor tygodnika Polskiej Misji Katolickiej we Francji. W czasie obrad Okrągłego Stołu i kampanii wyborczej do Sejmu kontraktowego nawiązał stosunki z francuskimi partiami politycznymi (zwłaszcza z RPR, z UDF, CDS i PR), usiłując zainteresować je tworzącymi się polskimi ugrupowaniami centroprawicowymi, uczestnik organizowanych przez nie uniwersytetów letnich, kongresów i mitingów. Organizator praktyk parlamentarnych w Zgromadzeniu Narodowym dla kilku działaczy RMP. 1991–1996 konsul generalny RP w Lyonie, 1997–2002 minister pełnomocny i w ostatnim roku chargé d'affaires w ambasadzie RP we Francji, 2007–2012 ambasador RP w Królestwie Belgii.

Odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2009), Krzyżem Wolności i Solidarności (2022).

*Konrad Knoch*

[Gdańsk](#), [Region Gdańsk](#)

[Poprzedni Strona](#)  
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)